

Mejeriet. Det ærede Medlem har naturligvis Ret i, at overgemt Smør ikke skal bidrage til at højne vort Smørs Kvalitet og Renomé, men jeg tror, at der kun rent undtagelsesvis kan være Tale om overgemt dansk Smør. Her i København have vi, mig bekendt, kun eet Kølehus til det Brug, og jeg tror at vide, at af det Smør, der i Aar har været opbevaret i dette Kølerum, er over 95 pCt. fremmed Smør og ikke en Gang 5 pCt. dansk. Og hvad angaar Datomærkningen af Smør — hvis den overhovedet kan paabydes ved Lov —, er jeg tilbøjelig til at mene, at en Bestemmelse derom noget vilde spænde Ben for den Kvalitetsbetaling, hvormod Ønsket er saa almindeligt.

Det er desværre sandt, at Kaarene for dansk Smør paa det engelske Marked for Øjeblikket ikke ere gode paa Grund af vor stigende Produktion, paa Grund af, at den engelske Margarine stadig bliver bedre og bedre, og endelig paa Grund af, at Prisforskellen paa det engelske Marked mellem dansk og fremmed Smør bliver mindre og mindre. Jeg tror, at den eneste virksomhedsfulde Maade, hvorpaa vi kunne befæste det danske Smørs Renomé paa det engelske Marked, er at gøre vore yderste Anstrengelser for, at vort Smør kan blive saa fuldkomment som muligt.

R. Christiansen: Ligesom de andre Ordførere for de forskellige Grupper kan ogsaa jeg paa den lille Gruppens Vegne, hvortil jeg hører, udtale, at vi gerne se dette Lovforslag fremmet. I Betragtning af den engelske Lov, der omhandler vandholdigt Smør, og i Betragtning af de ret stærke Angreb, der for Tiden ere fremmede mod det danske Smør, maa vi selvfølgelig ønske, at Loven snarest muligt kan gennemføres.

Det er beklageligt, at der er fremkommet saa stærke Anker mod vort Smør i England, men endnu mere beklageligt er det, at de støttes saa stærkt herhjemme, som Tilfældet har været i den senere Tid, af enkelte københavnske Smørhandlere. Jeg sigter herved til nogle Artikler af en Smørgrossist, der ere fremkomne i Bladet „Børsen“, og som nu ere gaaede over i andre Blade. Der er ikke noget at sige til, at man kritiserer Smørret, og der er heller ikke noget at sige til, at man kritiserer Handelen med Smør, men naar Kritikken begrundes paa den Maade, det sker i disse Artikler, er der Anledning til herfra og fra hele Landet at gøre Indsigelse derimod. Jeg kan

ikke undlade at komme lidt ind paa disse Spørgsmaal, som i høj Grad vedrøre den Sag, vi her forhandle.

Der siges i disse Artikler, at naar det er gaaet saadan med vor Smørproduktion, at der bliver forholdsvis færre og færre gode Kvaliteter i den store Produktion, skyldes det hovedsagelig, at Landmændene ere for sparsommelige med Hensyn til det, der anvendes paa Smørproduktionen. Artiklernes Forfatter udtaler, at det skyldes for det første Mejeriernes Skyhed for Udgifter sammen med Mangel paa Renlighed, og for det andet, at man saa at sige bortliciterer Pladserne som Mejerister og ansætter de lavestbydende, hvilket skulde have til Følge, at vore dygtigste Mejerister forlade Landet og søge Erhverv f. Eks. i Sibirien og Rusland, og navnlig peges der paa Holland. Det forekommer mig, at denne Kritik er i allerhøjeste Grad uretfærdig og urigtig. Og det er klart, at naar en saa skarp Udtalelse fremkommer fra store Smøreksportører herhjemme, skader det særlig i Udlandet. Derfor mener jeg, det bør paapeges, at den er urigtig.

Den første Anke, at man i Mejerierne er for sparsommelig med Hensyn til, hvad der anvendes for at frembringe et godt Produkt, mener jeg, er fuldt ud uberettiget. Ingen Produktion i dette Land har været saa lydhør i mange, mange Aar som netop Mejerierne. Jeg vil minde om, hvor hurtig man har været til at gaa fra det ene System til det andet, efter at Centrifugerne ere blevne indførte, hvor ofte man er gaaet over til noget bedre med Hensyn til Indlæggelse af Svaleapparater, Pasteuriseringsapparater o. s. v., hvorledes man er gaaet til enhver god Opfindelse i Retning af Kærner og andre Maskiner, der kunde bidrage til at fremme Arbejdet. Hverken Mælkeproducenterne eller Andelsmejerierne have skyet at benytte det bedst mulige, der er fremme til enhver Tid. Denne Anke er altsaa ganske urigtig. Ogsaa Anken over manglende Renlighedssans i Mejerierne, tror jeg, er i de 9 à 10 Tilfælde urigtig. De Mejerier, jeg har haft Lejlighed til at se — og det er ikke saa faa —, gøre alt muligt for at holde den største Renlighed og den bedste sanitære Tilstand vedlige. Det kan være, at der er enkelte Steder — det tør jeg ikke bestride, det blev ogsaa fremført i Udvalget i Fjor —, hvor man i saa Henseende er ligegyldig. Men hvis det, hvad jeg haaber, bliver til noget med at faa inden alt for længe et Regulativ, vil det sikkert faa sin Betydning her.

Angaaende Mejeristernes Løn anføres